

Magyarország Alkotmánybírósága **ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG**

1011. Budapest, Donáti u 35/45.

Ügyszám:

10/2132-2/2020

Érkezett:

2021 FEBR 26.

Példány:

3

Kézelőiroda:

Melléklet:

db

lu'

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] alperes-kérelmező, a Tisztelt Bíróság által meghozott hiánypótlási eljárásban az alábbi

előadást

teszem:

A peres eljárás alapját egy deviza alapú kölcsönszerződés képezte amely az Európai Unió Bírósága által meghozott C-51/17. számú Ítélet rendelkezései alapján érvénytelen.

Magyarországon az Európai Unió által biztosított fogyasztóvédelmi jogaimat sem az I. fokú, sem a II. fokú Bíróságtól nem kaptam meg.

Magyarország Alaptörvénye:

Alapvetés M) cikk (2) bekezdés: Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország **fellép az erőfölénnyel** való visszaéléssel szemben, és **védi a fogyasztók jogait.**

Állam 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és **az Alaptörvénnyel összhangban** értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Azon tagállami szerződések, amelyeknek többek között Magyarország is aláírója – a Lisszaboni szerződés, Római szerződés, Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (EUMSZ) – tartalmukban egyértelművé teszik a **közösségi jog nemzeti joggal szembeni primátusát.**

A 2007. évi CLXVIII. törvény 4. cikk 17. pontja szerint („Nyilatkozat az uniós jog elsőbbségéről”) az Európai Unió Bírósága állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Szerződések és a Szerződések alapján az Unió által elfogadott jogi aktusok az említett ítélkezési gyakorlat által megállapított feltételek szerint **a tagállamok jogával szemben elsőbbséget élveznek.**

A közösségi jog nemzeti joggal szembeni felülrendeltségét az Európai Bíróság (Curia) a C-6/64. számú (Costa vs. Enel) ügyben deklarálta. A 189. cikk megerősíti a közösségi jog elsőbbségét, amely szerint a rendelet „kötelező” érvényű és „közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban”.

E rendelkezés, melyhez semmilyen fenntartást nem fűztek, tartalmatlan volna, ha egy állam a közösségi jogszabályokkal szemben érvényesíthető jogalkotási aktussal egyoldalúan semmissé tehetné annak hatályát. Mind ezekből az következik, hogy a Szerződésből eredő és ezáltal önálló jogforrásból származó joggal szemben – annak eredeti, sajátos természetéből adódóan – bírói úton nem érvényesíthető semmiféle nemzeti szabály anélkül, hogy e jog el ne veszítené közösségi jellegét, és anélkül, hogy ez magának a Közösségnek a jogi alapjait meg ne kérdőjelezné.

Az tehát, hogy az államok a Szerződés rendelkezéseiben meghatározott jogaikat és kötelezettségeiket a nemzeti jogrendszerükről a közösségi jogrendszerre átruházták, szuverén jogaik végleges korlátozását eredményezi, amellyel szemben a Közösség fogalmával összeegyeztethetetlen utólagos, egyoldalú jogi aktusok nem élvezhetnek elsőbbséget.

Az EUMSZ 288. cikke értelmében az irányelveknek minden közösségi tagállamra vonatkozóan közvetlen hatálya van (vertikálisan, a tagállamra és bíróságaira), míg a 267. cikk pedig azt rögzíti, hogy az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárások keretében dönt arról, hogy a felek közötti szerződések, és a nemzet állami jogi aktusok összhangban vannak-e az irányelvekkel, „A Bíróság nem pusztán véleményt nyilvánít, hanem indokolással ellátott ítélettel vagy végzéssel határoz. Azt a nemzeti bíróságot, amely a határozat címzettje, az előtte folyó jogvita eldöntésekor köti ez az értelmezés. A Bíróság ítélete a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.” [Curia EU – https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7024/hu/].

Az EUMSZ 169. cikk pedig a fogyasztók magas szintű védelmét biztosítja. AZ EUMSZ közvetlen hatállyal bír, nemcsak a tagállamok és bíróságai, de a tagállami uniós polgárok irányába is.

Tehát bár az irányelv, köztük az Európai Unió „a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről”, szóló 93/13/EGK irányelve és annak 6. cikke (1) bekezdése az uniós polgárok felé nem bír közvetlen hatállyal, de a tagállam államára, s ezen államok bíróságaira igen, így azok döntéseiben a 93/13/EGK Irányelv azonos módon kötelező a mindenki felé közvetlen hatállyal bíró Rendelettel vagy EUMSZ-szal. Ráadásul mivel az EDE és az és az irányelvek kötelező értelmezését adják a kötelező EU-jognak (Rendelet, EUMSZ), ezért a kötelező EU-jog kötelező értelmezése köti a hazai bíróságot.

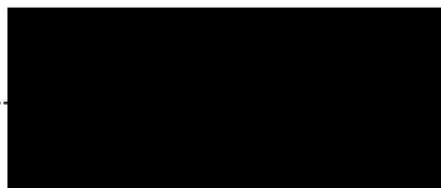
EUB c-51/2017 döntés a 3. pont szerint nem elegendő az árfolyam nagymértékű inflálódására utalni, tájékoztatást kell adni annak gazdasági kockázatáról is. **Ez nem történt meg.**

Határozott döntési kérelem:

Indítványozom a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint I. fokon eljáró Bíróság 5.P.301.107/2019/12. számú valamint a Fővárosi Törvényszék mint II. fokú Bíróság 73.Pf.638.832/2019/12. számú határozatának Alaptörvény ellenessége megállapítását és megsemmisítését.

Kelt.: Baja 2021 február 23.-án

Tisztelettel:--

indítványozó